

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מיוחדת מס' 4

מיום ד', י"ג בסיוון תשפ"ד, 19.06.2024

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	שי רוזנצוויג	
סגנית ומ"מ ראש המועצה	רחל שטיינר	
חבר מועצה	דרור מגן	
חבר מועצה	ערן אביטל	
חברת מועצה	דנה זיגמן-בירנד	
חברת מועצה	אביבה בן רפאל	
		<u>נוכחים:</u>
מנכ"לית המועצה	אודליה גוטל	
גזבר המועצה	אילן דולב	
יועמ"שית המועצה	עו"ד גיתית שרמן	
		<u>חסרים:</u>
חבר מועצה	אלחנן גבריאלי	
חברת מועצה	מישל מידן-ינקו	
חבר מועצה	אלרן אהרוני	

על סדר היום:

1. אישור צו ארנונה 2024.

ישיבת מועצה מיוחדת מס' 4 – 19.06.24

שי רוזנצוויג: ערב טוב לכולם. אנחנו בישיבת מועצה מיוחדת מס' 4, הדנה בצו הארנונה ב-2024. נמצאים: רחל שטיינר שהיא סגנית ומ"מ ראש המועצה, דרור מגן, ערן אביטל, דנה זיגמן-בירנד, חברי המועצה. כמו כן אודליה המנכ"לית, שרמן היועמ"שית ואילן הגזבר. חסרים לנו אלחנן, שהודיע שלא יגיע, מישל שלא תגיע, אלרן שלא הגיע, ואביבה אמורה להגיע, אז יכול להיות שהיא תאחר. בכל מקרה יש לנו קוורום. אנחנו חיכינו איזה רבע שעה. עדיין לא הגיעה, אז אנחנו פשוט נתחיל.

1. אישור צו ארנונה 2024.

שי רוזנצוויג: אז היום אנחנו בעצם דנים באישור צו הארנונה לשנת 2024. נשאלת השאלה, בראש ובראשונה, למה אנחנו מעלים ארנונה חריגה. זו שאלה שוודאי כולם ירצו לדעת ואנחנו עשינו ישיבת הנהלה, אבל לכל מי שצופה בנו ולכל מי שלא מכיר, חשוב מאוד להבין. מועצת אלפי מנשה סיימה את שנת 2023 באיזון. זו לא הייתה פעם ראשונה, לא השנייה וגם לא השלישית. פעם רביעית, בצורה רצופה. כידוע, שנת 2024 היא שנת מלחמה. על כל המשתמע מזה. ויש לה משמעויות כספיות, מיידיות והכרחיות. בנוסף, אנחנו חווים גל התייקרויות, מצטרפת אביבה בן רפאל, שלום. מצטערת. **אביבה בן רפאל:** זה בסדר. הכל בסדר? אוקיי. אז בדיוק התחלתי לומר שאנחנו דנים בצו הארנונה לשנת 2024. ציינתי

שאנחנו בשנת מלחמה, חווים גל התייקרויות, קיצוצים תקציביים משמעותיים בתקציב המדינה אל מול הרשות. מימון תוכניות ומענקים שהיינו זכאים להם הוסטו או קוצצו או שנמצאים באיזשהו חוסר זכאות.

המדינה לא יודעת להגיד לנו כספים שיגיעו, יגיעו בעתיד. זה מצב חריג. זה יצר פערים משמעותיים בתקציב השוטף ומאלץ יישובים רבים מאוד במדינת ישראל, וכל מי שקורא עיתונים מבין את זה, ביניהם גם אלפי מנשה, לבצע התאמות. הן בניהול תקציב והן בהתנהלות במטרה להמשיך לספק שירותים הכרחיים.

כאן אנחנו דנים בצו הארנונה. אנחנו עוד נעשה ישיבה מסודרת על תקציב המועצה. עובדים, מטייבים את זה. כרגע צריך להבין שצו הארנונה, והארנונה בכלל, זה רק חלק מתקציב המועצה.

תקציב המועצה, למעשה הצהרת כוונות, זו הלכה למעשה גם תוכנית העבודה של המועצה לשנת הצו עצמה, תקציב 2024, תוכנית עבודה לשנת 2024. תקציב 2025 תוכנית עבודה לשנת 2025.

אחרי שעשיתי את ההקדמה, כמו שאתם יודעים, מעבר לזה שהמדינה העלתה את הארנונה, מה שנקרא טייס אוטומטי, שזה מידוד וכו', לא מכיר רשות בסדר גודל שלנו שלא מעלה טייס אוטומטי. אנחנו לראשונה מזה חמש שנים, אני חושב, מעלים ארנונה חריגה. פעם אחרונה שבאלפי מנשה העלו ארנונה חריגה זה היה במסגרת של תוכנית הבראה, תחילת הקדנציה הקודמת. אני חושב שזה היה ב-2019.

אלפי מנשה, זה לא סוד, זה יישוב שמתמודד בכל שנה עם גירעון מובנה. 2, 2.5, 3 מיליון ₪. ולמרות זאת, אנחנו מאוזנים. בכל שנה מסיימים באיזון. אם זה היה בתחילת הדרך, בעזרת החשב המלווה, ובשנים האחרונות עשינו את זה לגמרי לבדנו, וזו

הכוונה. אנחנו רוצים להמשיך להיות מאוזנים. רוצים להמשיך להתנהל בצורה תקינה, כאשר לא מחסירים שום שירות ולא חוסכים, עקב הרצון להיות מאוזנים. צריכים להמשיך לעבוד בצורה מתודית וטובה.

השנה, כמו שאמרתי, נוצר מצב חריג, שהוא לא ייחודי לאלפי מנשה. חולש על כלל הרשויות במדינת ישראל, ובטח רשויות בסדר גודל שלנו. מלחמה שהביאה את האתגרים ביטחוניים וצרכים מיידיים שהיינו צריכים לעשות, גם שנה שעברה וגם בשנה הזאת. התייקרויות עקב הסכמי שכר, למי שמכיר ויודע. וגם באופן כללי, הכל התייקר. סגרו את המסחר עם תורכיה, התייקר הברזל. הכל, איפה שלא תשים את האצבע, השנה הזאת התייקרה והמדינה את רוב התייקרות הזאת מגלגלת לפתחן של הרשויות.

אנחנו, על מנת להמשיך בהתנהלות שגרתית שלנו, שמירה מיטבית על הביטחון, ללא פגיעה באוכלוסיות מוחלשות, וללא ויתור על השירותים שלנו, קיבלנו החלטה להתמודד עם המצב בכל מיני דרכים. אחת מהן זה העלאת הארנונה. כמובן שאנחנו מתכננים מעבר לזה גם לקבל תקציבים ומענקים מהמדינה. ואם נצטרך לקחת הלוואה, יש פה איזשהו סט של אפשרויות שמאפשר לנו לצלוח את השנתיים האלה בצורה טובה ומיטבית.

אז אני תיכף אציג את עיקרי ההתייקרויות, המשמעות של ההעלאה, את השוואה שלנו ליישובים דומים ובכלל, מה המשמעות לאזרח בכיס, בכל חודש. חשוב שכולנו נבין.

זה לא איזשהו פינוק מיוחד למועצת אלפי מנשה. אנחנו נסתכל ימינה, שמאלה, ואם נצטרך גם להצפין או להדרים, נראה שרוב הרשויות, ורוב הרשויות במדינת ישראל הם לא תל-אביב ירושלים, רוב הרשויות במדינת ישראל הן מועצות מקומיות כמונו. מועצות מקומיות. לחלקן יש אזורי תעשייה, לחלקן,

כמונו, אין אזורי תעשייה משמעותיים. ורוב רובן מתקשות תקציבית, בוא נקרא לזה.

יש כאלה, כ-70 מועצות, כמה עשרות, אני לא רוצה להטעות, אבל מעל 50, בתוכניות הבראה, חשב מלווה, במדינת ישראל. זה משהו שהלך וקרה החל מהקורונה, דרך המלחמות. אתה רואה שרשויות נחלשו. לשמחתי, אלפי מנשה לא אחת הרשויות האלה. אנחנו מאוזנים ואפילו משרד הפנים המליץ עלינו להגדיר אותנו בתור יישוב יציב, שזה דבר שלא היה פה מאז ומעולם, ויכול להיות שזה גם יקרה בקרוב.

עכשיו אנחנו נעלה ארנונה, אבל צריך להבין. העלאת הארנונה לא פותרת לנו את הבעיות, היא לא מכסה לנו את הפערים התקציביים, וגם כמובן שלא תאזן את המועצה. משרד הפנים היה רוצה שנעלה יותר ארנונה.

נכון, הוא לא יכול לחייב אותי, הוא לא יכול לחייב אף אחד. אבל הוא יכול בהרבה מאוד דרכים להעביר את המסר, שזה מה שהרשות צריכה לעשות. בשיח שהיה פה, הבאתי גם את מנכ"ל משרד הפנים. נאמר שאנחנו צריכים להעלות בכ-13% את הארנונה שלנו, החריגה, על מנת להגיע למחיר היעד למטר באלפי מנשה.

היו עוד אמירות, 'תורידו הנחות לאוכלוסיות, צמצמו את ההנחות שלכם'. משמעות של צמצום הנחות, זה יותר כסף שאנחנו גובים וזה פחות פערים כספיים. זה לא מה שהם ביקשו. בשורה תחתונה לא הסכמנו לזה. אנחנו החלטנו שאנחנו, כדרכנו, החיים בנויים על מינון ואיזון, ואנחנו נייצר תוכנית שהיא מאוזנת. עכשיו, בשורה התחתונה אנחנו רוצים להמשיך להיות מאוזנים כמו שהיינו בשנים האחרונות, ואנחנו נעשה את זה. אתן לכם ספוילר, בשנת 2024, שנת 2025, בעזרת השם, ובעזרת היכולת שלנו לעמוד בתוכניות שלנו, גם יסתיימו בצורה מאוזנת, בפעם

החמישית והשישית ברציפות.

בשורה התחתונה, אני לא אוהב את זה. אבל מקצועית, זה הדבר הנכון לעשות. מדובר בתוספת לבית אב, של כ-60 שקלים לחודש, לבית ממוצע של 180 מטר. בשנת 2024. 60 שקלים לבית של 180 מטר בשנת 2025.

אז בעצם מה ההשפעות בפועל על התקציב, ממה נובעים הפערים? עשינו עבודת רוחב. אתה לא סתם קם יום אחד ומחליט 'אני מעלה את הארנונה', בטח לא באופן חריג. צריך לקרות משהו חריג כדי שתעלה ארנונה באופן חריג. לראייה, לא עשינו את זה לא שנה שעברה, לא לפני שנתיים, לא לפני שלוש ולא לפני ארבע. וזה לא שלא רצינו. כן היינו צריכים, אבל נמנענו.

מה שקרה זה שבשנה האחרונה הייתה קפיצה גדולה מאוד, של 1 מיליון שקל, עקב עלייה לשכר, הסכמי שכר. העלו את השכר. שכר של עובדים, ולא מדובר בשכר בכירים. להיפך, הבכירים באלפי מנשה, ואני בראשם, מורידים משכרנו. אבל שכר של, תני דוגמה, גננות, סייעות,

לא, גננות לא... תקציב, אבל סייעות רפואיות. הסכמי רווחה.

אודליה גוטל:
דובר:

הרווחה, השנה זה כבר פחות. אבל כל ההסכם שיש ביניהם.

אודליה גוטל:

ויש לנו מאות עובדים כאלה. משמעות הסכמי השכר, שאגב, אני מברך עליהם, כי אנחנו רוצים שהשכר של מי שמטפל בילדים שלנו יעלה. בחינוך.

שי רוזנצוויג:

בחינוך, יעלה. אבל זו המשמעות. אנחנו לא יכולים לא להעלות אותה. וזה מיליון שקל שלא היה לי שנה שעברה.

אודליה גוטל:
שי רוזנצוויג:

רגע, סליחה. רק שאלה. לכוח אדם בכיר לא העלתם את השכר?

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג: לא.

אביבה בן רפאל: לאף אחד? לא ... שום מסמך? מחצי משרה למשרה מלאה?

שי רוזנצוויג: משרה מלאה, בתקופה שלנו, של כל העובדים במועצת אלפי משנה, כולל הבכירים, יעבדו במשרה מלאה. עכשיו, כולם עובדים. הבעיה שלא כולם מתוגמלים על פי משרה מלאה. לדוגמה, המנכ"לית פה עבדה במשך שנתיים ב-100% משרה. אבל קיבלה 70%. 75% שכר. המהנדסת שלנו,

אודליה גוטל: אגב, מהנדסת כוכבית, מהנדסת עיר בכירה היחידה ... לא, זו לא העלאה. המהנדסת היום עובדת ב-100% משרה. מקבלת 85% משכר בכירים, בסדר? עברו מעל שנתיים. כל שנה אמורים להעלות 5%, מה שלא עשינו, בגלל שהייתה המלחמה בסוף שנה שעברה ולא הגענו לזה. ובעצם כן, היא הבכירה היחידה. ...

שירי זיידמן: בוודאי, בוודאי. רגע, שנייה. לא דנים על זה כרגע, בסדר? בשורה התחתונה, בכירים לא העלו. השאיפה שלי שכל מי שנותן 100% משרה מקבל 100% שכר. היום, מחר, מחרתיים. המהנדסת, קיבלה 85%.

אודליה גוטל: היא לא תקבל 100%.
שי רוזנצוויג: היא תקבל 90% או 95%.
אודליה גוטל: 95%.

שי רוזנצוויג: וזו ההעלאה שלה עד הודעה חדשה. ומעבר לזה, שכר בכירים בטח שלא יעלה. אף אחד לא יקבל יותר מ-100%. יתרה מזאת, אני מוריד משכרי. לא יכול להגיד גם לתושבים שב-600,000 שקל שויתרתי מהשכר שלי בניתי איזו גינה. זה הלך למינוס.

אודליה גוטל: וכוכבית, כל שכר הבכירים שאנחנו מבקשים להעלות זה מגיע לשולחן המועצה, ומדברים על העלייה באופן פרטני. אז שלא יהיה בכלל -

שי רוזנצוויג: עוד עלייה גדולה שהייתה לנו, זו עלייה בהוצאות פעולות כלליות. פעולות כלליות, יש מגוון של נושאים שנכנסים בהם. הכל התייקר. ביטוחים התייקר. הסעות התייקר. הכל הכל מתייקר. זה לא אומר

שאנחנו מקבלים שירות אחר ומשוכלל יותר. פשוט כמעט אותו שירות, שעולה יותר. אל תשכחו שהיה פה גם מדד והכל הקפיץ את זה, ויש לנו גם פה פער.

עלייה בהוצאות החינוך שלנו. 1,200,000 שקל, שוב הסעות, תוכניות שאנחנו צריכים. עברנו פה תקופות גם של קורונה, גם של מלחמה. אנחנו חייבים לשמור פה ולהעלות את רמת החינוך משמעותית. אני לא יכולים למצב המדינה, לא יכולים לחסוך על גב התלמידים שלנו. לכן יש פה העלאה.

הוצאות רווחה. לצערי הרב לא מעט מקרי רווחה נוספו, ובעצם אני חושב שבשנים שאני פה, ובמדיניות שאנחנו החלנו, בעצם כולנו מבינים, אלפי מנשה הוא יישוב סוציו 8. זה לא יישוב רווחה. הגם שיש פה משפחות רווחה מעטות מאוד. רוב המשפחות זה סוציו 8, ללמס ידוע כמה הם מרוויחים, יודעים בכמה רכבים הם נוסעים. אבל הקורונה הורידה לא מעט משפחות.

גם תקופת המלחמה גרמה להרבה משפחות לאבד את האיזון שלהן. אני, כראש מועצה, ולא בשם האיזון, אני לא מוכן לא לטפל בהם. לכולנו היו תקופות קשות בחיים. אנחנו נעמוד, באלפי מנשה אף אחד לא נמצא לבד. ואני מאמין שבסופו של דבר, ככל שאנחנו נעמוד לצד האוכלוסיות האלה, לצד המשפחות שחלקן מוחלשות, חלקן סתם בתקופה רעה, אנחנו נשקיע את הכסף הזה, נעזור להם לעמוד על הרגליים. זה המעט שאנחנו יכולים לעשות. יש עוד דברים אחרים שאפשר לעשות, שהם לא תלויי כסף וגם אותם נעשה. וזו עלייה שצריך לקחת אותה בחשבון. זו עלייה שלא הייתה שנה שעברה.

סך הכל, כל הדברים האלה, זה כ-2.6 מיליון ₪ עלייה שלא הייתה, משנה שעברה לשנה הזאת. כן, הביטחון, נכון. הביטחון רשום כאן, אבל הוא בעצם

שזור בכל הסעיפים האחרים, בפעולות הכלליות, בזה. אנחנו היינו צריכים להוציא מאות אלפי שקלים, ואני לא שאלתי אף אחד, שנה שעברה, על ביטחון. את המלחמה קודם כל אתה עושה. לא הכל יצא מהכסף שלנו. הבאנו תרומות. עשינו המון דברים. אבל בסוף, עם זאת, המון המון כסף שיצא מהתקציב השוטף, כסף שלא תכננתי להוציא אותו כי הוא יצא בלי הרבה שאלות, ולראייה גם היישוב היה בטוח, הרגיש בטוח וגם עדיין מרגיש בטוח. גם בשנתיים הקרובות, אנחנו חייבים לקחת בחשבון. אני מקווה מאוד, אני כבר לא יודע אם לא או כן, אבל צריכים להיערך לזה. שנה שעברה לא ידענו שיקרה משהו, לא הייתה שורה תקציבית.

השנה אנחנו חייבים, שלא מן הנמנע שאנחנו נצטרך להשקיע עוד כספים בביטחון היישוב, שזה הפריוריטי מס' 1. אנחנו במלחמה. ולא סתם מלחמה אלא מלחמה קשה. ואנחנו רואים, קוראים בחדשות, שומעים מה קורה, אנחנו יכולים שזה עוד יכול להסלים וכל מי שנהנה לו היום בבריכה ובחוג ובזה, זה יכול גם שנייה להיגמר, כי משהו גדול יכול לקרות. אני צריך להיערך לזה. חלק מהכספים זה גם מגולם בתוך הארנונה שאני מעלה. אני לא אוותר על זה ולא לא אעלה, רק כדי לחסוך ובסוף נשאל איך ולמה קרה.

אלה כספים שבעצם שהיינו צריכים להשלים. שוב, מקרה מאוד מאוד חריג, והיה ולא היו הסכמי שכר ולא היו כל ימי המלחמה, יכול להיות שלא היה צריך לעשות, לא הייתה ארנונה חריגה. באלפי שקלים.

כן. חסר לי השקף, לא, אני רוצה להראות את ההשוואה לשאר הרשויות, בסדר? טוב, השקף הבא זה השוואה לשאר הרשויות. סך הכל, בסופו של דבר, כולנו קוראים עיתונים, כולנו מבינים, אני מקווה שכולנו מבינים שזה לא רק אלפי מנשה. זה

דובר:
שי רוזנצוויג:

לא ראש מועצה. אנחנו צריכים להבין איפה אנחנו חיים ואיפה אנחנו נמצאים ביישובים.

עשינו פה טבלה של יישובים של או בסדר גודל שלנו מבחינת סוציו, או שנמצאים ביו"ש, או שנמצאים קרוב אלינו. לא לקחנו עכשיו יישובים מהחלל. יישובים שדומים אלינו. לא שמתו פה לא את תל אביב, לא אשים פה את ירושלים או את אילת. לא דומה, בסדר? חילקנו פחות או יותר לפי סוציו, רשמנו למי יש אזור תעשייה משמעותי, למי אין. ספוילר, לנו אין אזור תעשייה משמעותי.

ורצינו לראות איפה אנחנו עומדים. איך מבחינת העלאה חריגה... מבחינת המטר, כמה משלמים פה למטר. עכשיו, אפשר לראות שבמקומות הראשונים נמצאת כוכב יאיר, כפר ורדים, הר אדר, שנמצא שבכלל בשומרון. היישוב צופים. לא יודע מי אמר, מישהו אמר שבצופים משלמים פחות, מקבלים יותר. מוזמן לעבור לצופים אותו צופה. לא מקבלים שם יותר, גם משלמים יותר.

עומר, להבים, כפר שמריהו, אנחנו יותר יקרים מכפר שמריהו? לא, אנחנו גם לא רוצים להיות שם. אנחנו רוצים להישאר באלפי מנשה. כפר תבור, אפרת, שזה יישוב בסוציו אולי קצת פחות מאיתנו והוא במעמקי השומרון. העלו עכשיו בצורה משמעותית את הארנונה והם יעקפו אותנו. אתה תשלם לארנונה אם תעבור לאפרת, שזה אחלה יישוב אגב, אתה תשלם יותר.

אנחנו נמצאים, אחרינו שוב, שערי תקווה, יישוב במעמקי השומרון, לא רחוק מאחורינו. וארנית, רמת ישי, כנ"ל קרני שומרון. קרני שומרון גם כן, העלו בצורה מאוד משמעותית את הארנונה שלהם, והם עשרה שקלים פחות מאיתנו. כן, כי אנחנו, עם כל הכבוד לקרני שומרון, שאני מאוד מוקיר ואוהב, אנחנו אלפי מנשה. יש לנו את היתרונות שלנו. הסוציו שלנו הוא שונה. מחיר הדירות הוא שונה.

אבל בסופו של דבר צריך להבין, לא יודע, היה עוד מישהו שאמר 'תראו את אורנית' או את לא יודע מה, קרני שומרון, הם משלמים פחות ומקבלים יותר. הלו, הוחלף ראש מועצה בקרני שומרון, הוחלף ראש מועצה ברמת ישי, הוחלף ראש מועצה באורנית, הוחלף ראש מועצה ברמת ישי. שאני אמשיך? בואו נסתכל על הדשא שלנו. יש סיבות שדברים קרו. ועם זאת, אלפי מנשה, עם ההעלאה החריגה, מביאה אותנו למחיר של 59 שקל.

עכשיו, בסוף מחיר היעד של אלפי מנשה, כרגע, כמו שמשרד הפנים רוצה, בסביבות 63, 64 שקל למטר? כאמור, זה לא קרה. יכול להיות שמישהו יעשה את זה בעתיד. אני את ההעלאה שלי עשיתי עכשיו. הסברתי גם למה אני עושה אותה. אני לא אוהב אותה, אבל בסוף אני לא אוריד בשירותים ואני לא אחתוך אירועים ואני לא אחסוך מהתלמידים דברים, רק כדי לעמוד מאוזן. כי יכולתי לעשות את זה.

יכולתי להגיד 'שלום, תושבים יקרים. תודה רבה שבחרתם בי. מעכשיו אין זה, זה, וזה'. לא, רוצה לעשות תוכנית מאוזנת שבנויה גם על העלאה בארנונה, לצערנו הרב, גם על להביא מענקים, שזה אנחנו נצטרך לעבוד קשה ולעשות את זה, ואנחנו נעשה את זה. וגם וגם וגם כדי לעמוד מאוזנים, וזה יקרה.

מה אנחנו מבקשים? אנחנו מבקשים לעדכן את תעריף הארנונה לשנת 2024 סך הכל בסך 7.5%. שזה אומר העלאה אוטומטית 2.68% והעלאה חריגה 4.82%. מבחינת המועצה, הטייס האוטומטי והעלאה חריגה ביחד יביאו לנו 1,990,000 ₪ לשנת 2024. רחוק מאוד ממה שאנחנו צריכים להשלים, עקב הדברים שציינתי מקודם. זאת אומרת אני לא לקחתי ושמתי את כל העלייה על התושבים. יש כאלה שעשו את זה. זה לא נכון, זה לא הוגן. צריך להיות מאוזן,

וזה לא היה קורה. ועדיין יש לנו פער להשלים. מבחינת התושב, לשם הדוגמה, בבית ממוצע של 180 מטר, מדובר על כ-60 שקלים לחודש. זאת אומרת תוספת, זה 180 מטר, אני חושב שממוצעים, הבית שלי הוא 180 מטר. אני מניח שיש הרבה בתים, לפחות היובלים כולם שם זה אותו זה, מי פחות, מי יותר. עשינו ממוצע, 180 מטר, עוד 60 שקלים למשפחה לחודש. לא רוצה להעלות גם שקל.

להגיד לכם שזה מה שישבור אותנו? לא.

להגיד לכם שיהיו תושבים כאלה ואחרים שאולי זה יקשה עליהם? יכול מאוד להיות. וכאן המקום להגיד כל מי שזה מקשה עליו, כל מי שזה מה שמסיט אותו וגורם לו, יגיע לפה ואנחנו נבחן וננסה לעזור בכל האמצעים החוקיים שיש לנו.

חשוב להגיד, שזה עוד משהו שאני לא אוהב להגיד אותו, אבל מן הסתם עליית הארנונה היא רטרואקטיבית. זאת אומרת את כל ה-60 שקלים האלה, צריך לשלם אותם עד סוף השנה. למי שיהיו בעיות לעשות את זה, יפנה אלינו ונראה איך אנחנו יכולים לפרוס ולעזור חוקית. ונעשה את זה.

מה שאני מבקש בהצעת ההחלטה שלנו,

רגע, אתה רוצה להמשיך להסביר ל-2025?

כן, כן. בואו נמשיך גם ל-2025 ואחרי זה נצביע. 2025 כמעט אותו סיפור. אין איזה שינוי משמעותי. הטייס והחריגה מביאים אותנו ל-1,937,000 ₪. מבחינת התושב, אותו דבר. כ-60 שקלים לחודש תוספת. ובזאת בעצם האירוע הזה מסתיים לו, לחודש, לבית ממוצע. יש כאלה שיש להם בתים קטנים יותר, ישלמו פחות. יש כאלה שיש להם בתים גדולים מאוד, ישלמו יותר.

עכשיו אני אתן לאילן לעבור קצת על צו הארנונה שחילקנו לכם. כי לא כולם מכירים פה בעצם. אני חושב שכולכם לא מכירים, למעט רחל, שמכירה. אני רוצה שתסתכלו, תעבור עם הגזבר עכשיו על

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

השורות.

חשוב להבין מה אומרות השורות, מה אומרות המשמעויות. ואחרי זה בעצם מי שירצה, יהיה פה שיח, ירצה להגיד, אז יגיב. לאחר שכולם ידברו אנחנו נצביע על 2024, נסגור את הישיבה, ואז נתחיל מיד אחריה את הישיבה מס' 5, 2025.

אביבה בן רפאל:

שאלה לגבי ההערה שאמרת, שאנשים שיהיה להם קשה, כי אלי מדבר הנושא הזה מאד. אתה אמרת שהם יוכלו לגשת ויפרסו להם את -

שי רוזנצוויג:

כן, לא נכנס לטכניקה. אני אומר - לא, אבל זו לא טכניקה. כי הרבה אנשים מגיעים לפה ואנחנו יודעים על המון אנשים שמתבקשים לשלם ריביות דריביות, והם במצב מאוד מאוד קשה.

אביבה בן רפאל:

בסדר גמור. יש לך משהו ספציפי? מלא.

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

רגע, שנייה. אני יודע לענות. קודם כל יש חוק. ריבית זה חוק. אני יכול להגיד לך שאני אישית השבוע, באה אלי תושבת עם 800 שקל ריבית, אני יודעת, אני יודעת.

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

בסופו של דבר יש סיבה שהראיתי איך עלו הוצאות הרווחה שלנו, ואיך עלו הוצאות הזה. זה לא בכדי. אז יש הכל מהכל. יש כאלה שעומדים בכל התנאים ועוזרים להם. יש כאלה שלא עומדים בשום תנאי, אבל גם עוזרים להם קצת. כי בסוף, בסוף, אנחנו רוצים ללכת לקולא.

שי רוזנצוויג:

ואני אומר שוב, מי שנתקל בבעיות, הכתובת שלכם, אני חושב היחידה, היא פה, על השולחן הזה. יש פה ברוך השם ראש מועצה, יש פה גזברות. מי שנתקל בבעיה, מי שאמרו לו 'לא' והוא רוצה לעשות חשיבה נוספת, מוזמן לבוא ואנחנו נדון.

אביבה בן רפאל:

יופי. מצוין. אתה ... כל פונה, תודה.

שי רוזנצוויג:

אוקיי. אז עכשיו אנחנו נעבור לצו הארנונה. פתחו נא את צו הארנונה 2024. לכל אחד יש, חוץ ממני? 2024. אילן הגזבר. אני חייב קודם כל לומר תודה

לאילן ולאודליה ולכל מי שעזר ולגיתית, גם בענייני התקציב, שבאמת האתגרים הם מאוד מאוד גדולים. וגם בעניין של האיזון, ולשמור אותנו, כפי שהראיתי לכם בטבלה, איפה שאנחנו, ועדיין ננצח את זה. אז תודה רבה מכל הלב. בבקשה, אילן. בוא נתחיל עם הטבלה.

אילן דולב:

ערב טוב. צו הארנונה שאתם מחזיקים מתחיל בהגדרות. פרק ראשון זה הגדרות, מה זה שטח בניין, מה זה מרתף, מה זה מחסן, מה נחשב מ"ר, מה זה קרקע תפוסה ומה זה קרקע חקלאית. בדף השני עוברים לטבלאות. פרק 2.1 מתייחס למבנה מגורים.

כשאצלנו באלפי מנשה, ביישוב עצמו, יש לנו הפרדה עד 200 מטר, תעריף ראשון, ומעל 200 מטר תעריף נוסף. חניות מקורות ומחסנים לא נכללים בתוך מעל 200 מטר. מוציאים אותם החוצה בחישוב, והם בתעריף המופחת בכל מקרה.

בשכונת נוף השרון, שזו השכונה שלנו שנמצאת בנירית, יש תעריפים שונים, וגם שם חלה העלאה של הארנונה שלנו.

פרק 2 מתייחס למשרדים, תחנות דלק. סליחה, משרדים, שירותים ומסחר. תראו את התעריפים. התעריפים כמובן נמצאים בטווח של התעריפים שמשרד הפנים קבע. יש להם תעריפי מינימום-מקסימום ואנחנו נמצאים די למטה בתעריפים.

פרק 3 מדבר על תעשייה ומלאכה. מתייחס לכל אזור התעשייה. באזור התעשייה יש לנו גם קרקע תפוסה ואדמת בניין. ופרק 4 מתייחס למבנים אחרים. מבנים ציבוריים, שמוחזקים על ידי מרפאות, מועדוני מפלגות ומעונות יום. מתקנים טכניים של שנאים של חברת חשמל וטלפונים. מועדון הספורט שלנו. גם שם זה מחולק לשטחי קרקע, שזה סעיף 3, והבניינים והשטחים המסחריים, שזה בתעריפים שונים.

בפרק 3 אנחנו קובעים את צורת תשלום הארנונה ואת ההנחות שניתנות בארנונה. כשחשוב מאוד, כל שנה, גם אם אנחנו לא מצביעים על העלאה אוטומטית, שאנחנו לא חייבים להצביע, אנחנו מחויבים כן להצביע כל שנה מחדש על איזה הנחות אנחנו נותנים לתושבים שלנו.

פרק 4 מתייחס להשגה וערר. כי תושב שמרגיש שעשינו לו טעות, חישבנו לו לא נכון את המטרז', לא מסתדר לו משהו עם הארנונה, מחויב להגיש תוך 90 ימים מהיום שהוא מקבל מאיתנו את החיוב הראשוני של שנת 2024, שזה היה בינואר, הגשנו לו את החיוב הראשוני, אז היה לו בעצם עד סוף מרץ להגיש. וכעת, תקני אותי אם אני טועה, גיתית, כעת כשאנחנו מגישים את החשבון החדש של שנת 2024, הוא יוכל להגיש עדיין? לא?

עו"ד גיתית שרמן: לא. ההשגה יכולה להיות רק על השומה. אתה לא מתקן את השומה.

אילן דולב: אני מתקן את התעריף.

עו"ד גיתית שרמן: תעריפי ארנונה ולא את -

אילן דולב: אוקיי. אז אני מקבל את התיקון של גיתית. אחרי ה-90 יום אנחנו מחויבים לענות תוך 60 יום. ובמידה והטענה שלו לא מתקבלת והוא רוצה להשיג עליה או לערער עליה, הוא צריך לפנות לוועדת ערר שתקום במועד הקרוב. זה צו הארנונה שלנו.

עו"ד גיתית שרמן: חשוב גם להגיד, הסדרי התשלומים, כי המועצה היא זו שקובעת בכמה תשלומים לאכוף הפרשי הצמדה וריבית של הרשויות המקומיות. ובעצם מה שמוצע פה בצווים כמו כל שנה, לחלק את זה לשישה תשלומים שווים.

אילן דולב: אוקיי. יש לנו בצו של 2024 שני טורים. הטור הראשון זה תעריפי ארנונה שקיימים היום. סליחה, התעריפים הקיימים היום שזה הטייס האוטומטי, שכבר חל, הוא כבר קיים באלפי מנשה. והתעריף בסוגריים זה התעריף שאנחנו מבקשים העלאה

חריגה.

עו"ד גיתית שרמן: והוא מותנה באישור שר.

אילן דולב:

כמובן. צו הארנונה של 2025 הוא טיפה יותר מורכב. יש בו שלושה טורים. הטור הראשון מתייחס להעלאה אוטומטית, על פי משרד הפנים, ביחס לתעריפים של 2024. הטור השני,

שי רוזנצוויג: מה זה הטור הראשון? האמצעי?

אילן דולב: ללא סוגריים.

שי רוזנצוויג: לא, אני יודע את התשובה. חשוב לי -

אז אנחנו נתקן את זה. ראיתי שיש גם, 55.0. זה תוקן. הטור השני מתייחס להעלאת ארנונה חריגה לשנת 2025. ככל שתאושר בקשה להעלאת ארנונה לשנת 2024, זה מותנה באישור השרים. כלומר זה המקסימום. הטור האמצעי הוא המקסימום של העלאות הארנונה.

אילן דולב:

גם החריגה ל-2024 וגם החריגה ל-2025. והטור השלישי, עם שתי הכוכביות, במידה ולא תאושר הבקשה של 2024, הבקשה החריגה של שנת 2024, זה יהיה התעריף, כאשר במידה ותאושר ההעלאה של 2025. שאלות, מוזמנים.

שי רוזנצוויג:

אני יכול להגיד לכם שהעלאה תאושר. אני לא חושב שהשרים לא יאשרו את זה. לא צריכים לטפח יותר מדי זה. אבל בכל זאת צריך לומר ביושר שזה משהו שהולך לאישור, והם יכולים להחליט גם אחרת. מעבר לבקשה שלנו, אנחנו לא נלך איתם מכות על זה, אבל הם יצטרכו לנמק. אנחנו מעריכים שזה יאושר.

אביבה בן רפאל: יש לי שאלה.

שי רוזנצוויג: רגע, פה אני רוצה בשלב הזה, אילן, סיימת?

אילן דולב: כן.

תודה. אני רוצה בשלב הזה לייצר איזשהו שיח. ככל שמי שיש לו עדיין שאלות או תובנות גם להגיד. ובבקשה, אמרת שיש לך שאלה. גם שאלה ויש לך גם את זכות הדיבור.

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

כן, כן, בסדר. אני יודעת. שאלה לגבי הארנונה לעסקים. אנחנו יודעים שהעסקים מאוד נפגעו בתקופת המלחמה, ובכלל. הייתה להם קורונה. אנחנו לא יכולים להתחשב בבעלי עסקים ביישוב, בעיקר בחנויות? כי אני לא בטוחה שהם מקבלים את הסך שמגיע להם, כמי שמשלם ארנונה ורבה מאוד יחסית.

אז זו שאלה, אם אנחנו לא יכולים לדון כאן בבעלי עסקים ביישוב, כדי שיוכלו להישאר פה ולא להיסגר? כי אנחנו יודעים שזה חלק מלתפוס את החיים פה, לשמור על החיים פה.

שי רוזנצוויג:

קודם כל יענה לך אילן. אני יכול להגיד לך שבעלי עסקים, כפי שהראיתי בשאר היישובים שיש בטבלה, שימי את הטבלה. לא משלמים פחות, משלמים יותר. זאת אומרת שוב, אין פה משהו מיוחד לאלפי מנשה. אנחנו בתקופה מאוד מאוד קשה לכולם. כולם נושאים בנטל. איפה שלא תלך, אתה היום הולך לתדלק, הדלק עלה בצורה משמעותית. הכל הכל עלה.

בשורה התחתונה, אני כראש רשות, צריך לדעת. אני נותן שירות לכולם. גם לעסקים. אתה מייצר איזשהו מוצר, נגיד שרשרת ב-100 שקל, מה שקורה בפועל שאתה מוכר אותה ב-80. אתה מפסיד וככה אתה נכנס למצב של חוסר התנהלות ויכולת לספק שירותים.

עכשיו, במצב כמו שאנחנו נמצאים, מצב מלחמה, אני לא יכול להרשות לעצמי את זה. ולכן, כולנו, כולל כולם. עכשיו, לומר שאף בעל, אנחנו לא מתחשבים אם יש מצבים כאלה ואחרים? תמיד יש זה. בעסקים זה לא תופס. זה תופס רק למבנים פרטיים. ולכן העסקים יצטרכו, כמו כולנו, להבין שזה כורח המצב, כפי שאני הסברתי אותו, ויש מאחוריו רציונל.

אני הייתי מאוד מאוד רוצה לא לפגוע לא בתושבים, וגם לא ב-100 שקל לחודש. זה גם כסף. אבל, אנחנו

מייחלים לימים טובים יותר. אנחנו מייחלים לימים שבהם נוכל להיות מספיק חזקים ולהגיד, כרשות, 'אנחנו חזקים. יש לנו פה עסקים חזקים. יש לנו פה אזור תעשייה. אנחנו גם יכולים להחליט שאנחנו לא רוצים להעלות ארנונה אוטומטית, נגיד בעתיד'. אנחנו לא שם כרגע.

אבל אם את שואלת אותי, אני מאוד מאוד, בהרגשה שלי, ארצה להחזיר, לא משהו שאני יכול להתחייב עליו, אבל בהרגשה שלי ארצה להחזיר על ההעלאה הזאת בעתיד. זה לא משהו שאני יודע להתחייב עליו. אז זה רק ברמת ההרגשה. עוד שאלות למישהו?

עוד הערה. רוב העסקים אצלנו, אין לנו פה עדיין מרלו"גים ולא חברות הייטק לצערנו. אנחנו מדברים בעיקר על חנויות שסדר גודל שטח של חנות זה 30 מטר, 50 מטר. העלאה של עוד 10 שקלים למ"ר במקסימום, מייצר עוד 500 שקל לשנה. זה לא מה שישבור אותם.

ערן אביטל:

אני רואה את זה ...

אביבה בן רפאל:

אני מדבר רק על ההפרש. אני לא מדבר על המחיר הבסיסי, שהוא גם ככה נמוך יחסית.

ערן אביטל:

אגב, ביצה ותרנגולת. אם היו לנו עסקים רבים והיה לנו פארק עסקים עובד, כמו שיש לכוכב יאיר, כמו שיש להרבה מהרשויות, רמת ישי, וזו גם סיבה שהם לא העלו חריג, כן? תראו שיש פה כאלה שיש להם פארקי עסקים. יכול להיות שגם אני, גם אני כרשות, הייתי אומר 'טוב, אני מספיק חזק ויכול להיות שאני אעלה בקצת או שאני לא אעלה בכלל. אני אסתפק רק בטייס האוטומטי'. אין לנו. אין לנו את אזור התעשייה, אין לנו היום, אנחנו אחת הרשויות שיש לנו אופק. אנחנו יודעים שבעוד כמה שנים המצב ישתנה.

שי רוזנצוויג:

אבל נכון לעכשיו, הארנונה העסקית שלנו היא נמוכה מאוד מאוד. ולכן הייתי רוצה, כמו עיריית הוד השרון

או רעננה, יש להם הרבה עסקים, יש להם ארנונה עסקית, הם יכולים להרשות לעצמם, כעירייה, קצת לספוג. אבל עדיין אני אומר לכם, כולם כלל כולם העלו את הטייס האוטומטי. אף אחד, אני חושב שאפילו גם תל אביב, גם עיריית תל אביב, שזה כמו מדינה בפני עצמה, עם עשרות אזורי תעשייה וזה, העלו בלי למצמץ את הארנונה בצורה משמעותית.

המקליט שלנו מהנהן. אתה מתל אביב?

זה הזוי. אני שמעתי את זה, אני הייתי בשוק, חשבתי שזה משהו שהוא מדבר רק על הרשויות הקטנות. באמת תקופה חריגה.

אני עדיין בזכות דיבור, כן?

כן, כן, שלך.

כשאני משלמת ארנונה, אני רוצה להרגיש ולבסס את הדברים שלי לא רק על תחושה. אלא לבדוק שאני באמת מקבלת תמורה בעד הארנונה. וכאן לאנשים, לחלק מהאנשים, מהתושבים, יש הרגשה שהם משלמים בעד הארנונה ולא מקבלים תמורה מלאה עליה. למה אני מתכוונת? אני מתכוונת להשקעות. ולכן אני אמרתי. כדאי, ואני מוכנה לשלם כפול ארנונה, ובלבד לקבל גינון, לקבל שטחים נקיים, לקבל את פח האשפה שלי נקי ולא עם חורים. אני אשמח מאוד להשקעות בחינוך, אני אשמח מאוד לחיבור של הפורמאלי ובלתי פורמאלי. אני אשמח מאוד לשלם ולתת עוד לרווחה. אני אהיה מוכנה, אבל אני לא מרגישה כתושבת שאני מקבלת תמורה מלאה. וזה מאוד חבל.

אני מביאה כאן באמת תחושה של אנשים. זו לא רק תחושה. גם הרגשה וגם בפועל. אנשים לא מרוצים ממה שהם מקבלים. חלק מהם לפחות. מי שמרוצה, זה בסדר. אני מביאה את הקול האחר שאומר 'חברים, אנחנו מוכנים לשלם, אבל לא מקבלים'.

אני רוצה לענות לך. שתי דקות פה. לגיטימי ההרגשה הזאת. אני רוצה לענות. קודם כל, אני

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

חושב שאולי נקבל את הצעתה של אביבה ובשנת 2026 נדון, את תעלי את ההצעה להעלאת ארנונה חריגה. אחרי שנסיים את השנתיים הקשות האלה, העלאת ארנונה חריגה. לא יודע אם נשלם כפול, אבל בהעלאה הזאת אנחנו ניתן אולי עוד יום פינוי, נציע. תעלי את זה ונדון בזה פה. כי אנחנו את 2024 ו-2025 אנחנו עוד רבע דקה מאשרים. אז אם ב-2026, תיגמר המלחמה, ייגמר הכל, ההצעה שלך היא לגיטימית. יכול להיות שזה יקרב אותנו בדיוק ל-64 שקל למטר שאנחנו צריכים שיאפשרו לנו. לא יודע אם זה נכון, אבל אני אשמח לדון.

דבר שני, לגבי ההרגשה של התושבים. בוודאי שיש כאלה ויש כאלה. בשורה התחתונה, אני חושב שלפחות רוב היישובים שבהם ההרגשה הייתה גלובלית והתושבים לא היו מרוצים והרגישו שהם לא מקבלים, ראשי המועצות לא נמצאים שם. חמישה, לא נמצאים שם. פה רוב רובם של התושבים,

80%,

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

85%, רגע, זה אומר, זה אומר שהם מרוצים. זה היה לפני שלושה חודשים. זה לא היה לפני שלוש שנים. רגע, שנייה. עובדה שהם רוצים גם את שי וגם את הפעילות שלו, אני מאוד מקווה. כי שי מגיע יחד עם הפעילות. ויכול להיות שזה סטרטאפ.

בשורה התחתונה, אף אחד לא אוהב. קשה מאוד להצביע על העלאת ארנונה. תקשיבי, אביבה. קשה מאוד להצביע בעד. מאוד מאוד קשה. ואני כחבר מועצה, אם לא הייתי מקבל את הרציונל, לא הייתי מחובר, ולא מנותק, מחובר למה שקורה, זאת אומרת זה לא יום אביב בהיר ושי מראה פה שהוא בעצם למעלה שם, ויש פה איזשהו משהו חריג. אתה אומר אוקיי, מה קרה? יש פה מקרה מאוד חריג. אני חושב שהאחריות הציבורית שלנו, ואני עוד מעט אגע בדבר הכי חשוב שאמרת. לספק שירותים הכרחיים. אסור לנו לפגוע בהם.

עכשיו, כשאת אומרת 'אני לא מרגישה שאני מקבלת שירותים, זה לא מדויק. כי היום במצב הזה, השירות המשמעותי ביותר שאני צריך לספק זה מועצה מתפקדת בתנאי שגרת חירום. מדינת ישראל בשגרת חירום. ביטחון שבכל רגע נתון השיח הזה יכול להיגמר וכולנו פה עם מכשירי הקשר ורצים, שלא נדע. שלא נדע. זה הפוקוס שלנו.

עכשיו, תוכנית העבודה שלנו קבעה כמה דברים. לא פוגעים באוכלוסיות מוחלשות, נקודה. גם במחיר של העלאות ארנונה. לא מוותרים על התעצמות בביטחון ובהגנה על היישוב. כן עומדים בהסכמי השכר של העובדים, בעצם הלמטה. תקראו להם שקופים. ממש לא, מבחינתנו. אנחנו נעמוד בזה ונעמוד בזה בגאון. ובסופו של דבר, שאיפה להשתפר.

עכשיו, האם אני יכול במקסימום לעשות את כל התוכניות שצירתי לעצמי לפני ה-7 באוקטובר, לראות בהם עכשיו. לצערי הרב לא. ואני אומר את זה, יש לומר. כרגע, במיוחד שעוד אין לנו תקציב. אנחנו כבר ביוני והרבה רשויות אין להן תקציב, כי מה לעשות, רק לפני שלושה חודשים הסתיימו הבחירות. אנחנו במלחמה. כל דבר, אתן לכם סיפור, על 1,000 שקל היה פה איזה דיון מטורף. מי משלם ומאיזה מקור תקציבי. כי הוא לא קיים. אז בסוף אני אהיה יותר חכם ואדע יותר לתפקד במסגרת תקציבית, שחלק ממנה, לא חלק ארי, גם מהעלאת הארנונה, כפי שאני הצגתי. עוד משהו שרצית להגיד בנושא הזה? בבקשה.

אביבה בן רפאל:

כן. אבל אני מדברת על בייסיק, על דברים בסיסיים, כדי שנוכל -

שי רוזנצוויג:

אז זה בישיבת תקציב. לא, רגע, אביבה, לפני שאת מקריאה. בישיבת התקציב אנחנו נגיש טיוטה, בסדר? את תראי את זה, תבחני את זה, ביחד עם סיעתך. אם אתם חושבים שיש שם דבר שאפשר לעשות אחרת, לשפר, לעשות הסטת תקציב מכאן

לשם, בלי לפגוע במסגרת התקציבית, אנחנו נדון בזה כולנו. ואם זה יעשה שכל, יכול להיות שגם נקבל. בסדר? אבל זו עבודה שתצטרכו לעשות.

כן, הגיע הזמן קצת שנקבל.

אביבה בן רפאל:

איך?

שי רוזנצוויג:

הגיע הזמן קצת שנקבל.

אביבה בן רפאל:

הגיע הזמן קצת שנקבל. יש אומרים 'תן, תקבל'.

שי רוזנצוויג:

יאללה. אני הנותנת הראשונה. גם את הלב והנשמה. לא סתם. זה מאלרן, הוא לא משתתף. הוא ביקש שנקריא, בסדר? 'שלום רב, מאחר ולא אוכל',

אביבה בן רפאל:

רגע, שנייה, שנייה. גיתית, הוא יכול להקריא, מבחינתי. אין לי בעיה, אני לא מתנגד.

שי רוזנצוויג:

זה היא בעצם -

עו"ד גיתית שרמן:

היא מקריאה. אלרן שלח מסר, מאחר ואלרן לא משתתף בישיבה הזאת, הוא שלח מסר. הוא רצה שהוא יקריא את זה.

שי רוזנצוויג:

למה אתה לא מתנגד? גם בישיבה שלא מן המניין זה משהו ...

דנה זיגמן-בירנד:

זה לא משנה, גאייס. אני על הזמן דיבור שלה, ואני לא מתנגד וקדימה.

שי רוזנצוויג:

'שלום רב. מאחר ולא אוכל להשתתף בישיבה מיוחדת בנושא ארנונה עקב התחייבות קודמת, להלן התייחסותי לנושא. ראשית, אני מתנגד נחרצות להעלאת הארנונה. העמסת עול נוסף על הציבור בתקופה קשה כזו היא גלגול הכישלון הניהולי של ראש המועצה על התושבים ותו לא. הייתי אומר שאני מופתע לנוכח הדרישה להעלאת הארנונה. אלא שטרם הבחירות אמרתי שכזו תבוא, למרות הצהרותיו של ראש המועצה בדבר מצבנו הכלכלי. לפיכך, כיצד הגענו למצב שבו נדרשת העלאה חריגה שכזו, אם סיימנו כל השנים באיזון? ואם מדובר בהעלאה נדרשת לאור לכאורה המצב הביטחוני, הרי במהלך הבחירות התפארת על הצלחותיך בהבאת תקציבים בהיקפים של מאות אלפי שקלים, לצורך

אביבה בן רפאל:

כך. מה קרה? לאן נעלמו התקציבים?
 עוד אוסיף כי להטוטי המילים בדבר לחץ של משרד
 הפנים להעלאה גבוהה מזו לא מובנים לי. הרי
 למיטב ידיעתי אנו לא נמצאים בתוכנית הבראה,
 ולפיכך למשרד הפנים אין יכולת לאלץ העלאה
 חריגה. יתרה מכך, היוזמה היא של המועצה ופניה
 שכזו למשרד הפנים לאשרה. ועל ההשוואה ליישובים
 אחרים בסביבה, בכלל עדיף לא להכביר במילים.
 קרני שומרון, קרנית, אורנית, משלמים פחות. הייתי
 מצפה שלפני בקשה כזו נקבל פירוט רב, על הצורך,
 על התקציבים הנדרשים בגינם מבוקשת העלאה זו.
 לאן בדיוק יופנה הכסף? האם נעשה כל מאמץ
 למציאת פתרון אחר, מלבד הכנסת ידו של ראש
 המועצה לכיסי התושבים.

אבל כבר נוכחתי לדעת שאצלנו טוב. בסדר. בלב
 כואב על אובדן חיילינו, ובתפילה על החזרת
 חטופינו, אלרן'.

רגע, שנייה. אז קודם כל, אלרן, לא יודע אם אתה
 צופה בנו עכשיו, אני מאוד מקווה שאתה צופה בנו.
 חזור אלינו, אלרן. אם היית נוכח, היית רואה
 שדיברתי ואמרתי על תקציבים שהבאנו והתפארתי
 בהם, הבאנו אותם. הם לא הספיקו. מעבר לזה,
 הוצאנו כמעט מיליון שקל. לא מספיק. זה שהבאנו
 מאות אלפי שקלים, אין פה עוררין בכלל. השקענו
 פה מיליונים בביטחון. וחלק הגיע בתרומות וחלק
 הגיע מהכיס שלנו.

שתיים, אני ציינתי. אתה פשוט לא פה. אמרתי
 שמשרד הפנים לא חייב אותנו. הוא ביקש והנחה,
 ובשיחה של מנכ"ל שהיה פה הציבו לנו יעדים
 וביקשו, מה שנקרא, דחפו בדרכם האלגנטית אותנו
 לאן שהם חושבים שאנחנו צריכים להיות. ואני לא
 הסכמתי לזה.

שלוש, דיברת על סביון. שאפילו בסביון, סביון לא
 יותר זולה מאיתנו. סביון, לפי זיכרוני, עד 300 מטר

שי רוזנצוויג:

התעריף שלהם אכן יותר זול. אבל א', שיהיה לך בהצלחה למצוא שם בית של 300 מטר. מ-400 מטר ו-500 מטר המחיר שם למטר עולה 80 שקלים או אפילו 90 שקלים למטר. כפול. זאת אומרת מי שנמצא בסביון והוא לא ביחידת דיור, במונחים שלהם, של 300 מטר, אלא בבית של סביון, משלם יותר ארנונה מפה. אמרת שבצופים משלמים פחות, מקבלים יותר? עשית את החישוב? אני באמת מציע שפעם אחת, כשאתם כותבים משהו, תעשו עבודה רצינית. אתם חברי מועצה. תעשו, תעלו את הטייס האוטומטי, תחשבו כמה זה אמור להיות. וצופים לא. ודיברת גם על קרני שומרון ואורנית, שהתושבים מאוד מרוצים. לא יודע, אבל הם פשוט החליפו שם את ראשי הרשויות, אז לא יודע כמה זה. ואני אלפי מנשה. אני לא קרני שומרון. אני גם לא אורנית. אני אלפי מנשה. הקהילה שלנו a one of a kind. אנחנו מתמחרים את עצמנו גבוה. אנחנו רואים את עצמנו במקום אחר. ועדיין ההבדלים בינינו הם לא רבים. הבדל אחד יחיד, שראש המועצה לא הוחלף. אוקיי, סיימת, אביבה?

כן, כן.

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

ערן אביטל:

בסדר. זכות הדיבור לערן אביטל, בבקשה. טוב, אני אפתח ואומר שאני לא אוהב ולא שמח בסיטואציה הזאת, שדי נכפתה עלינו. אני מניח שכולנו היינו שמחים להימנע ולא להיות בסיטואציה כזאת, שמן הסתם אפשר להגדיר אותה גם כלא פופוליסטית. אני יכול להעיד, באופן אישי, שבשיחות שהיו לי עם שי, ואני נפגש איתו אחת למספר שבועות, עד פעם אחרונה שנפגשנו, לפני שלושה שבועות אולי, הוא אמר והתחייב שלמרות לחץ שיש, הוא לא מתכוון להעלות את הארנונה בהעלאה חריגה. הוא יעשה את כל הלהטוטים ואת כל האפשרויות שרק ניתן לחשוב עליהם, על מנת שלא ניאלץ לעשות את הבקשה הזאת להעלאה חריגה.

יחד עם זאת, אני חייב לציין שהוא מגלה אחריות, ואני תומך בזה. אני תומך בגילוי האחריות שלו. זה לא צעד פופוליסטי. כנראה שזה לא אמור להביא לו אנשים שיאהבו אותו על זה. אבל יחד עם זה, אני ואני חושב שגם אנשים רציונאליים, יעריכו אותו על זה. זה לא נכון למשכן את עתיד היישוב. זה לא נכון לקחת הלוואות. זה לא נכון ללכת לפתרונות הקלים. צריך להתמודד עם זה וזה מאוד מאוד דומה לניהול משק בית. אם אין לך מספיק הכנסה, ויש לך יותר הוצאות, אתה צריך לטפל בזה ולא לקחת פתרונות קלים של הלוואות, שאולי עכשיו הן נוחות, אבל בעתיד תצטרך לשלם את -

שי רוזנצוויג:

אגב, יכול מאוד להיות שאנחנו ניקח הלוואות. ואנחנו ניקח הלוואות.

ערן אביטל:

אני מגיע גם לשם. אבל שיעור ההלוואות שתיקח, מן הסתם יפחת, וגם העומס של החזר הקרן בעתיד, והריביות במהלך השנים, יעיק פחות על השוטף שלנו.

כשניגשתי לבדוק את הנושא הזה, וניגשתי, בחנתי, ביקשתי נתונים ואני חייב להודות לאילן הגזבר ולאודליה המנכ"לית, שעזרו לי וסייעו לי בהעברת הנתונים שביקשתי, השוויתי את הטבלה הזאת בדיוק לרשויות אחרות. רציתי לדעת איפה אנחנו עומדים. הן במחיר של מטר מרובע, והן בשיעור העלייה החריג שאותן רשויות מבקשות. וממש כמו בטבלה הזאת ששי הציג פה, ביקשתי להשוות לרשויות עם סוציו אקונומי דומה לשלנו, או לרשויות עם סדר גודל של אוכלוסייה דומה לשלנו. זה לא נכון להשוות תפוח לתפוז, וזה נכון לנסות להשוות תפוח לתפוח.

הדבר השני שביקשתי, שוב, הוצג לנו פה בשקף הראשון, זה לנסות ולהבין באלו סעיפי הוצאה אנחנו צפויים לעלות ב-2024 וב-2025, מול מה שעשינו ב-2023 ואף לפני זה, כדי להבין מה בעצם הדלתה, מאיפה נוצר לנו הפער הזה שעליו אנחנו צריכים

לגשר באמצעות הבקשה להעלאה חריגה. שוב, הנתונים הוצגו בפתיחות מלאה. אותי זה שכנע. אני נאלץ להסכים שאין לנו ברירה מלבד לבקש את ההעלאה החריגה הזאת. ובסך הכל, שוב, שי הדגיש את זה מספר פעמים. האימפקט על כל בית אב פה מדבר על 50, 60 שקלים לחודש, תלוי בסדר הגודל, אבל זה הממוצע. סדר גודל של הבית. זה לא נעים, אבל זה לא נורא. ולצערי גם חשבון החשמל יתייקר לאורך השנים, גם שכירויות למי שמשלם שכירויות, עלו בצורה הרבה יותר דרסטית. וכל דבר במדינה הזאת עולה, אולי מלבד ההכנסה או השכר, בטח לא בסדרי גודל האלה. ולסיכום הנושא, אני אתמוך בהעלאה החריגה.

תודה. מישהו רוצה להוסיף? בבקשה, דנה. בתור חברת מועצה חדשה, ברור שההחלטה לאשר העלאה חריגה זה בטח לא מה שהייתי רוצה והייתי מעוניינת, והיה לי הרבה יותר קל להיות בצד שאומר שאני לא מאשרת העלאת ארנונה. כי זה לא פופוליסטי, והכי קל להגיד 'בואו לא נעלה'. מצד שני, מדברים על שירותים. אז אני יכולה להגיד שתחושות שלי, גם כתושבת, וגם של חברים שלא גרים פה, שקודם כל תחושת הביטחון שלי היא מעולה, ביחס בוודאי למיקום, וזה בזכות ההשקעה של המועצה. ואני יכולה להעיד שבמקומות לידינו, שגם משלמים יותר, לא מרגישים את תחושת הביטחון. אז נכון שהייתי רוצה שהאדניות כולן יפרחו, אבל יותר חשוב לי קודם תחושת הביטחון. וכשמסתכלים על הנתונים רואים שיש לזה מחיר. יש לנו צרכים. אנחנו בתקופה חריגה. אם אנחנו נתעלם מהצרכים, ונגיד אוקיי, אבל אנחנו לא רוצים לתת כתף, למרות שיש תקופה חריגה, וגם חשוב לנו החינוך. נורא חשוב לנו החינוך. וחלק מההעלאה החריגה היא לתוספת, אמרו, לסייעות, שהן הכי חשובות. יותר מאדניות, בעיני.

שי רוזנצוויג:

דנה זיגמן-בירנד:

ולכן אני, למרות שמאוד הייתי רוצה לא להעלות
 ארנונה, כי גם אני תושבת היישוב וגם אני אתן כתף,
 איפה בדקת תחושת הביטחון, איפה בדקת?
 אז אני אגיד לך. גם מקרני שומרון, שיושבים שם,
 שיותר חוששים. ואני אגיד לך יותר מזה. אפילו פה
 בכפר סבא, שאין להם את מה שיש לנו, אוקיי?
 אפילו בכפר סבא ובהוד השרון, יש לי משפחה שם,
 אין להם את תחושת הביטחון שיש לנו פה באלפי
 מנשה. רגע, אני לא הפרעתי לך, אז אל תפריעי לי.
 תודה רבה. אבל רגע, אני לא הפרעתי לך. נתתי לך
 את מלוא זכות הדיבור. ועכשיו תורי. ולכן, אם יש
 תקופה חריגה, אני מצפה למנהיגות אחראית.
 ומנהיגות אחראית מקבלת החלטות מקצועיות על
 בסיס נתונים.

אני יכולה להגיד שאני בדקתי והייתה ישיבה ביחד
 עם הגזבר. והראו לנו את הנתונים. ואני משוכנעת
 שיש צרכים ויש הוצאות. ואם אנחנו לא נאשר את זה
 עכשיו, עוד שנתיים המצב יהיה יותר גרוע. עלול. כי
 אנחנו צריכים להביא את זה מאיפשהו. מעבר לזה
 שכל המדינה באי ודאות ואנחנו לא יודעים מה יהיה
 מחר. ולכן עדיף לקבל את ההחלטות היותר קשות
 ולא פופוליסטיות עכשיו, כדי שאנחנו נהיה במצב
 יותר טוב אחר כך. ולכן אני תומכת בזה.

עכשיו את רוצה להגיד משהו?

לא.

דרור?

אני רוצה להגיד שאני חבר -

אתה חוזר מהמילואים?

כן. סיימתי עכשיו ממאי. אני מתחבר לדברים
 שנאמרו פה. אני חושב שהמונח מפתח שאולי מתאים
 כאן זה האיזונים שדיברת עליהם. זאת אומרת אנחנו
 לא מעלים יותר מדי או לא מסתכלים על כל החלומות
 הוורודים שהיינו רוצים לעשות פה. כמו שציינת,
 אביבה, בטוח שכולם פה היו רוצים כל מה שאמרת

אביבה בן רפאל:

דנה זיגמן-בירנד:

שי רוזנצוויג:

אביבה בן רפאל:

שי רוזנצוויג:

דרור מגן:

שי רוזנצוויג:

דרור מגן:

על הפחים ועל הנראות ועל הכל. באמת. לא בטיפה של סרקזם.

אבל מצד שני, אנחנו דיברנו לפני רגע על זה שאנחנו מעלים ב-50 שקלים, 60 שקלים וזה קשה לאנשים ומה עושים גם עם זה. אז להגיד בואו נוסיף עוד כסף כדי שנקבל גם את זה, לא בטוח שזה הדבר הנכון לעשות עכשיו, בטח בתקופה כזאת שהכל עולה.

מה שכן, לא צריך להפקיר שום דבר. צריך לראות איך עושים את האיזונים. איך מצד אחד אנחנו שומרים, קודם כל, על דברים שאי אפשר להתפשר עליהם. וגם אם העלויות שלהם עלו וראינו את זה קודם, כמו ביטחון, כמו חינוך, כמו רווחה, הדברים האלה, אין פה בכלל ויכוח.

כי אלו דברים שחייבים לראות איך אנחנו מכסים אותם ודואגים להם ומעבר לזה, אם יש לנו עוד דברים שנוכל עוד קצת שפיל, מעולה. אבל צריך לראות שאנחנו עושים את זה בצורה מושכלת ונכונה. ואני לגמרי תומך בזה שנעשה את זה עכשיו, לטובת השנים הבאות ולא ככה נזרום עם איזשהן החלטות לא אחראיות ונמצא את עצמנו בברוך בעתיד.

לפני שאעלה את הצעת ההחלטה, אני רוצה לסכם בכמה משפטים. קודם כל, שלא ישתמע לשני פנים. כשאני אומר 2.6 מיליון שנוצרו לנו, זה מעבר ל-2 מיליון הרגילים שיש לנו, בגירעון שאני גורר אותו ככה, מה שנקרא כל שנה. ו

אנחנו יודעים להסתדר איתנו. אנחנו נסתדר איתנו. זה און טופ. כי אם לא היה את זה, אז היינו נשארים עם הגירעון המוכר והידוע שלנו, כזה שאנחנו כבר חיים איתו כמה וכמה שנים ומנצחים אותו. ולפה החריגות. דבר שני, השלטון המרכזי, בלי להיכנס לעניין הפוליטי, לא עוזר. זאת אומרת הוא מפיל את הכל על השלטון המקומי, על הרשויות. וחבל שזה לא מגיע עם יותר פיזור סמכויות. חבל שלא נותנים לנו כוח, לראשי הרשויות ולרשויות עצמן. אין מישהו

שי רוזנצוויג:

שמכיר את התושבים שלי, אתכם, יותר טוב ממני. אף פקיד שיושב בשום משרד לא מכיר אתכם יותר טוב ממני. ולכן אני הייתי מצפה, ואני פועל כך גם בשלטון המקומי, בוועדה שתנסה אולי להגדיל את הסמכויות שלנו ותאפשר לנו יותר מרווח פעולה ולקבל החלטות בצורה עצמאית. כי הוכח, גם בקורונה וגם בתקופת המלחמה, שהשלטון המקומי מתפקד בצורה הכי טובה. והציבור סומך על ראשי הרשויות, ועל מי שהוא לא סומך, הוא מחליף. דבר אחרון. אני חייב לומר. קודם כל אנחנו לא מספקים את כל השירותים בעולם. ולא כל השירותים שאנחנו מספקים הם מושלמים. יש עוד הרבה מה לעשות. יש הרבה מה להשתפר. אני "מבסוט" במירכאות שהשיח הוא 'העץ שלי לא מושקה', באמת. לפני כמה שנים אני זוכר 'אני לא מרגיש בטוח, אין גדר סביב היישוב, נעקצתי בלישמניה', אני זוכר דברים נוראיים. אין דברים בסיסיים, אין הנחות למילואימניקים, אין לי עם מי לדבר, אין מוקד'. אנחנו לא שם.

בסוף אתם רואים שהשיח, וגם מי שקורא בפייסבוק, זה הנראות. ולמה אני שמח? כי אני יודע שאת זה קל יחסית לתקן. אני נושם עמוק. גם אתם תנשמו עמוק. אני מבטיח לכם שברמת העץ והעציץ, נסדר את זה. יותר קשה לי כרגע, יותר חשוב לי כרגע לדאוג שמקרים כמו ב-7 באוקטובר לא יקרו באלפי מנשה, חס וחלילה. ובזאת גם נאחל שכל החיילים שלנו יחזרו בשלום הביתה, וכמובן שהחטופים ביחד איתם במהרה.

אני רוצה שאודליה תקריא את נוסח ההחלטה לצו הארנונה ל-2024. וכאמור, אנחנו נסגור אחר כך את הישיבה ונתחיל ישיבה חדשה, שהיא קטע טכני, שנעשה את אותו ריטואל מנושא כל ההסדרים. בבקשה.

אודליה גוטל: אז הצעת החלטה: מאשרים הטלת ארנונה כללית

לשנת 2024 בתוספת שיעור העדכון האוטומטי החוקי ובתוספת העלאה חריגה בסך כולל של 7.5%, בכפוף לאישור שרים. מאשרים הנחות בארנונה כמפורט בהצעת הצו.

האם אפשר לאשר פה אחד? פה אחד, תודה רבה.

שי רוזנצוויג:

מאשרים פה אחד הטלת ארנונה כללית לשנת 2024 בתוספת שיעור העדכון האוטומטי החוקי ובתוספת העלאה חריגה בסך כולל של 7.5%, בכפוף לאישור שרים. מאשרים הנחות בארנונה כמפורט בהצעת הצו.

החלטה:

אני סוגר את הישיבה הזאת.

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה